

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Cb/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201772
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8519201772.8

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033 proti žalovanému: Roman Mirga, nar. 1.5.1987, s miestom podnikania Kolačkov 176, IČO: 48181927, v konaní o zaplatenie 864,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 457,96 eur, zmluvnú pokutu vo výške 858,34 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 457,96 eur od 31.3.2020 do zaplatenia, to všetko do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 24.12.2019 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 864,30 eur, zmluvnú pokutu vo výške 858,34 eur, 8 % úrok z omeškania zo sumy 864,30 eur od 15.11.2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami doručená dňa 30.3.2020, nevyjadril. Súd nariadil pojednávanie na deň 25.6.2021, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením spisového materiálu a rozhodol rozsudkom č.k. 5Cb/1/2020-85, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 406,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 406,34 eur od 31.3.2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň vyslovil, že žiadna zo sporových strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Proti rozsudku v časti výrokov II. a III., podal žalobca odvolanie. Krajský súd na podklade tohto odvolania rozhodol uznesením č.k. 5Cob/49/2021-103 zo dňa 27.1.2022, ktorým zrušil rozsudok v napadnutej časti vo výrokoch II., III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch rozhodnutia v podstate uviedol, že porušenie zásad poctivého obchodného styku pri uplatnení nároku na úrok je treba skúmať vo väzbe na konkrétne okolnosti a že rozpor s poctivým obchodným stykom je treba posudzovať v každom prípade individuálne, s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam konania účastníkov zmluvy v príslušnom období, okolnostiam ponúkaného finančného produktu a k ich vtedajšiemu postaveniu. Úvaha o súlade so zásadou poctivého obchodného styku bude potiaľ správna, pokiaľ súd prvej inštancie nedospeje k záveru, že samotná výška týchto úrokov má skôr než motivačný charakter, práve charakter šikanózný. Zistiť hrubý nepomer medzi vzájomnými povinnosťami strán ktoré vedú medzi sebou spor, bude možné z pohľadu súdu prvej inštancie zistiť na základe posúdenia, či by žalobcovi nebolo v konečnom dôsledku priznané toľko,

koľko by zďaleka nemohol získať, ak by uložil vymáhanú čiastku v ktorejkoľvek inej finančnej inštitúcii a ani si nie je možné predstaviť inú investíciu, ktorá by ponúkala obdobný zisk. Po prieskume trhu v rozhodnom čase a pre posudzovaný typ úverového produktu, je teda potrebné posúdenie podstatného presahovania hornej hranice obvyklej úrokovej miery v rozhodnom čase a v typovo porovnateľnom finančnom produkte. S poukazom na uvedené závery odvolací súd vrátil vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. Po vrátení veci na nové konanie súd nariadil pojednávanie na deň 3.6.2022, na ktoré predvolal obe sporové strany. Na pojednávanie sa nedostavila žiadna zo sporových strán. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu plnenie neodkladných pracovných povinností s tým, že súhlasí, aby sa pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti. Zároveň požiadal súd, nakoľko je jediným poberateľom príjmu z pracovnej činnosti v domácnosti a spolu s manželkou má 4 deti, z ktorých jedno je zdravotne postihnuté, o ktoré deti sa spoločne starajú a zabezpečujú im výchovu a výživu, aby mu súd v prípade, že na pojednávaní rozhodne a zaviazá ho k povinnosti uhradiť žalobcovi určitú časť zmluvného úroku (v sadzbe, ktorá nie je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku), aby mu umožnil jeho splácanie po max. 100,- eur mesačne, nakoľko jeho súčasný príjem z podnikateľskej činnosti je cca 700,- až 800,- eur a dávky, ktoré poberá manželka, sú vo výške 750,- eur, čo však skoro všetko minú na výdavky spojené so zabezpečením chodu domácnosti a rodiny.

5. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil tento skutkový stav:

6. Strany sporu uzatvorili Zmluvu o úvere č. 236607 - 73576, žalobca ju podpísal dňa 31.8.2016 v Bratislave, žalovaný dňa 13.9.2016 v Starej Ľubovni (č. I. 7 spisu). V zmluve o úvere je žalovaný označený menom a priezviskom a IČO-m: 48181927. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľský subjekt s tým, že poskytnutý úver využije na účel súvisiaci výkonom jeho podnikateľskej činnosti. Na základe predmetnej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 800,- eur a žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 12-tich mesačných splátkach vo výške 104,83 eur (spolu vo výške 1.257,96 eur), splatných podľa splátkového kalendára, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť v lehote do 20.9.2017, kedy mala byť poukázaná na úver posledná splátka. Za poskytnutie úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje sumu 38,16 eur mesačne, pričom sa uhrádza spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti podľa splátkového kalendára (článok 3 zmluvy). V prípade, že by žalovaný neuhradil ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti, veriteľ bol oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa majú podľa zmluvy stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení. Ak by sa stali okamžite splatnými všetky záväzky žalovaného, žalovaný bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania s tým, že ak sankcie za omeškanie dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára, od nasledujúceho dňa bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. (článok 10 zmluvy).

7. Žalovaný na predmetný úver žalobcovi zaplatil dňa 6.10.2016 platbu vo výške 105,- eur, dňa 31.10.2016 platbu vo výške 104,83 eur, dňa 3.3.2017 platbu vo výške 79,- eur a dňa 18.4.2017 platbu vo výške 104,83 eur. Ďalšie platby na úver nepoukázal. Oznámením o okamžitej splatnosti zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou záväzkov, splátok úveru č. 3, 4, 5 a preto v dôsledku porušenia zmluvných povinností sa dňom 17.3.2017 stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmluvy, ktorých aktuálna celková výška je v sume 998,50 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil sumu celkom 393,66 eur.

8. Súd zistený skutkový stav podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

10. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

11. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

16. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

17. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

18. Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

19. Podľa § 302 Obchodného zákonníka odstúpenie od zmluvy sa nedotýka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

20. Na základe takto zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd právne uzatvára:

21. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala zostatok nesplateného úveru poskytnutého žalovanému žalobcom. Na základe vykonaného dokazovania súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami ako vzťah obchodnoprávny, a to vzhľadom na skutočnosť, že vznikol medzi dvomi podnikateľskými subjektmi pri uskutočňovaní ich podnikateľskej činnosti a bol žalovanému poskytnutý na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti, t. j. na nákup stavebného materiálu, ktorý žalovaný deklaroval v žiadosti o úvere zo dňa 30.8.2016. Vychádzajúc z uvedených skutočností mal súd za to, že medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 13.9.2016 zmluva o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka.

22. Zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Z ustanovenia § 497 a ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere a je jeho podstatnou náležitosťou. Úroky zo zmluvy o úvere predstavujú odplatu za peňažné prostriedky, ktoré boli dlžníkovi na požiadanie poskytnuté podľa zmluvy o úvere. Tieto sú v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Úroky sú splatné v dohodnutej dobe, inak spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky.

23. Dôvodom zosplatnenia úveru bolo porušovanie povinností dlžníkom, t. j. žalovaným, ktorý neplnil včas dohodnuté splátky úveru. resp. Zosplatnenie úveru predstavuje svojím obsahom istý spôsob zániku zmluvy o úvere odstúpením od zmluvy o úvere. Rozhodujúcou nie je skutočnosť ako je právny úkon označený, prípadne na ktoré ustanovenia zákona sa odvoláva. Rozhodujúci je obsah daného právneho úkonu a s ním spojené práva a povinnosti plynúce pre účastníkov. Pre odstúpenie od úverovej zmluvy z dôvodu omeškania dlžníka s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace, má Obchodný zákonník vlastný právny režim upravený vyššie citovaným ust. § 506 Obchodného zákonníka. Zmyslom tohto ustanovenia je poskytnúť veriteľovi právny prostriedok proti dlžníkovi, ktorý neplní záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dohodnutých splátkach a je v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace. Veriteľ tak má oprávnenie spolu s odstúpením od zmluvy o úvere požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Toto ustanovenie upravuje účinky odstúpenia zmluvy o úvere odlišným spôsobom ako je to upravené v ust. § 351 Obchodného zákonníka. Ide o špeciálnu právnu úpravu. Povinnosť vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi predstavuje záväzok pôvodný, ktorý sa odstúpením od zmluvy „modifikoval“ vo svojej splatnosti.

24. Osobitné formy zabezpečenia záväzkov majú za cieľ podporiť všeobecné zabezpečenie záväzkov a tým posilniť postavenie veriteľa pri uplatňovaní svojich nárokov zo záväzku a to jednak v štádiu vzniku a existencie záväzku ako aj vtedy, keď je jeho právo ohrozené, alebo porušené. Pôsobením osobitných zabezpečovacích prostriedkov sa realizuje nový, vedľajší zabezpečovací vzťah, ktorý pristupuje k pôvodnému zabezpečovanému právnemu vzťahu. Zmluvná pokuta je najpoužívanejšou formou sankcionovania porušenia zmluvných povinností v našej obchodnej praxi. V súčasnosti je upravená v § 540 - 545 Občianskeho zákonníka a v § 300 - 302 Obchodného zákonníka.

25. Právna úprava zmluvnej pokuty v Obchodnom zákonníku uprednostňuje princíp zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie, teda zodpovednosť objektívnu (§ 300). Zmluvná pokuta môže vzniknúť len na základe konsenzuálneho právneho úkonu a teda, že strany sa musia na zmluvnej pokute dohodnúť. V konkrétnom prípade zmluva o úvere vo svojom ustanovení bodu 10, 10.1. uvádza, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Podľa bodu 10.2 úverovej zmluvy ak sa stanú podľa 10.4. písm. b) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania, pričom podľa bodu 10.3. bolo dohodnuté, že ak sankcie za omeškanie podľa odseku 10.1 a odseku 10.2. zmluvy o úvere dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára platného v deň uzavretia tejto zmluvy od nasledujúceho dňa je dlžník povinný platiť veriteľovi úrok z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z.

26. Zmluva o úvere je podpísaná žalobcom a žalovaný, ktorá tak ako je vyššie uvedené, v tomto právnom vzťahu vystupuje ako podnikateľský subjekt nie ako spotrebiteľ. Aj napriek skutočnosti, že sa v danom prípade nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej by bol založený spotrebiteľský vzťah, súd sa zaoberal tým, či uvedená zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré by boli v rozpore s poctivým obchodným stykom. V tejto súvislosti sa zaoberal tým, či v zmluve stanovená úroková miera podstatným spôsobom nepresahuje hornú hranicu obvyklej úrokovej miery v čase uzavretia zmluvy a v typovo porovnateľnom produkte a to až do takej miery, že by sa priečila poctivému obchodnému styku. Zmluvné strany uzatvorili úverovú zmluvu dňa 13.9.2016 ako podnikateľské subjekty, a teda na ich zmluvný vzťah sa primárne vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka, vyznačujúce sa minimalizáciou zásahov do zmluvnej slobody a voľnosti. Naproti tomu v danom čase, t.j. v roku 2016 už bola (iná) oblasť - oblasť spotrebiteľských vzťahov prísne regulovaná, pokiaľ ide o otázku výšky úrokov. Táto regulácia úrokov bola konkretizovaná v nariadení vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorej odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely toho nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa súhrnných informácií o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2016 (zverejnených na stránke www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebitelске-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebitelских-uveroch-veritelmi) pri obdobnom produkte - spotrebiteľskom úvere do 1.500,- eur vrátane, pri zmluvnej splatnosti od 6 do 12 mesiacov, predstavuje RPMN 27,19 %, teda maximálna hodnota úroku pri spotrebiteľskej zmluve ku dňu 13.9.2016

mohla byť až 54,38 % (2 x 27,19). V prejednávanej veci z obsahu ustanovení čl. 2.1 a 3.1 zmluvy vyplýva, že výška zmluvnej odmeny, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, pri splátke 104,83 eur mesačne a výške zmluvnej odmeny 38,16 eur, predstavuje po prepočte v rozsahu 57,24 % ročne, čo podľa názoru súdu, nepresahuje podstatným spôsobom mieru úrokov obvykle poskytovaných peňažnými ústavmi pri obdobných produktoch v čase uzavretia zmluvy.

27. Súd tak dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná, a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj sumu 457,96 eur (výrok I. rozsudku zo dňa 25.6.2021, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 406,34 eur nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2021). Žalovaná suma 864,30 eur (457,96 + 406,34) predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré žalobca zosplatnil na základe čl. 10, ods. 10.4. zmluvy.

28. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému aj zaplata zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania, vyčíslenej na sumu 858,34 eur. Túto zmluvnú pokutu súd nepovažoval za neprimerane vysokú, a to vzhľadom na nespotrebitel'ský charakter uzatvorenej zmluvy, ako aj s prihliadnutím na jej zmluvné dojednanie medzi stranami sporu v čl. 10 bod 10.1. zmluvy, pričom preskúmaním úverovej zmluvy neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali neplatnosti takéhoto zmluvného dojednanja, a preto dohodnutú zmluvnú pokutu súd žalobcovi priznal.

29. Žalobca žalobou požadoval aj zaplata úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 864,30 eur od 15.11.2019 do zaplata.

30. Podľa § 369 odsek 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplata sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

31. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

32. Žalobca úver zosplatnil dňa 17.3.2017 a oznámenie o okamžitej splatnosti úveru realizoval listom zo dňa 7.3.2017, ktoré oznámenie mal zaslať žalovanému, avšak doručenie tohto oznámenia nepreukázal. Skutočnosť, kedy sa žalovaný dozvedel o zosplatnení úveru, má zásadný vplyv na rozhodnutie vo vzťahu k nároku žalobcu na príslušenstvo pohľadávky, konkrétne vo vzťahu k úrokom z omeškania. V danom prípade žaloba bola žalovanému doručená dňa 30.3.2020, teda žalovaný sa mohol preukázateľne dozvedieť o zosplatnení úveru najneskôr doručením podanej žaloby, t. j. 30.3.2020. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok zo omeškania z požadovanej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 31.3.2020 a v prevyšujúcej časti žalobu, čo do úroku z omeškania, zamietol.

33. Čo sa týka návrhu žalovaného na povolenie splácať záväzok v splátkach, o ktoré požiadal súčasne so žiadosťou o ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní, listom zo dňa 31.5.2022, k tomuto súd uvádza, že ak mal žalovaný záujem, aby bolo jeho návrhu vyhovené, bol povinný svoje tvrdenia, na základe ktorých žiadal, aby mu súd povolil splácanie záväzku v splátkach podložiť relevantnými dôkazmi, ktoré by potvrdzovali ním uvádzané skutočnosti, t.j. o výške príjmu, o výdavkoch, ktoré vynakladá na bývanie, cestovanie, zabezpečovanie chodu domácnosti a rodiny, na lieky, a pod. Žalovaný toto neurobil, svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, ktoré by potvrdzovali existenciu ním uvádzaných skutočností, preto súd ani nemohol skúmať podmienky pre priznanie možnosti platiť dlh v splátkach, zisťovaním takých skutkových okolností, ktoré takéto rozhodnutie odôvodňujú, keďže žalovaný svoj návrh na povolenie splácať svoj dlh v splátkach nijakým spôsobom vierohodne nepreukázal. Na základe žiadosti žalovaného však súd umožnil žalovanému zaplatiť žalobcovi priznané sumy v dlhšej lehote splatnosti, ako je stanovená v ustanovení § 232 ods. 3, prvá veta CSP, a to v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

34. O trovách konania súd rozhodol takto:

35. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore takmer v celom rozsahu úspešný, keďže neúspešný bol len v nepatrnnej časti úroku z omeškania, preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.